

Ngày 14-7-1995, nhân kỷ Đệ i Hội i ASEAN tại Brunei, Luật Sĩ Nguyễn Hữu Thọ ng, Chủ Trì ch Hội Luật Gia Việt Nam tại California đã gợi ý văn thơ cho 7 vị nguyên thủ quốc gia trong Hiệp Hội các Quốc Gia Đông Nam Á là Phi Luật Tân, Mã Lai, Nam Dương, Brunei, Tân Gia Ba, Thái Lan và Việt Nam để trình bày về vấn đề giải quyết các vấn đề tranh chấp tại Biển Đông Nam Á theo những quy luật d li u trong Công ước Liên Hiệp Quốc về Luật Biển 1982.

Theo các quan sát viên quốc tế, văn thơ này đưa ra giải pháp ưu tiên hàng đầu trên thế giới cho vấn đề tranh chấp giữa Việt Nam và Trung Quốc (World's leading Vietnamese method. Dùng phương pháp tranh chấp để đi đến hòa bình (The Discussion Proceeds for Peace).

Đây đây là văn thơ của Luật Sĩ Nguyễn Hữu Thọ ng gợi ý Thơ ng Thơ ng Phi Luật Tân Fidel Ramos:

Thưa Thơ ng Thơ ng,

Nhân danh Hội Luật Gia Việt Nam tại California, chúng tôi xin trình bày cùng Thơ ng Thơ ng về vấn đề tranh chấp tại quần đảo Truong Sa.

7 năm trước đây, có trên hai mươi chi của Việt Nam và Trung Quốc tại vùng biển Truong Sa. Trong dịp này Trung Quốc đòi chủ quyền lãnh thổ tại các quần đảo Hoàng Sa và Truong Sa, và đã chiếm cứ một số hải đảo gây nên mâu thuẫn và tranh chấp giữa Trung Quốc với Việt Nam và Phi Luật Tân.

Mới đây Trung Quốc còn lén chiếm cứ một số cồn, đá, bãi to lớn tại thềm lục địa Phi Luật Tân như Mischief Reef, Haft Moon Shoal, Sabina Shoal và Jackson Bank. Hành động này đe dọa an ninh toàn vùng Đông Nam Á và cần trở ngại do giao thương tại Biển Nam Hải. Từ 3 năm trước đây, Trung Quốc cũng chiếm cứ một vùng biển tại Bãi Tiền Chính (Vanguard Bank) mà hải giới là Bãi Vạn An (Wanan Bei) để tiến hành khai thác dầu khí cho Hãng Crestone. Vùng biển này nằm trong Thềm Lục Địa Việt Nam cách bờ biển 190 hải lý về phía đông nam. Phía đông Bãi Tiền Chính nằm ở Hãng Crestone đang khai thác dầu khí là quần đảo Truong Sa, để tiếp tục tranh chấp giữa Trung Quốc, Việt Nam, Phi Luật Tân, Mã Lai, Brunei, Nam Dương và Đài Loan.

Là i R ng Trung Qu c hình ch U, mà B c Kinh g i là “Đ c Khu Hành Chánh H i Nam”, chi m 80% B i n Nam H i, phía đông giáp Phi Lu t Tân, phía tây giáp Vi t Nam và phía nam giáp Mã Lai, Brunei và Nam D ng, đi m xa nh t cách Hoa L c 1,100 h i lý (hay 2000km). Hành đ ng nh v y Trung Qu c coi B i n Nam H i là n i h i c a h (internal waters), cũng nh Đ Qu c La Mã ngày x a g i Đ a Trung H i là “B i n C a Chúng Tôi” (Mare Nostrum).

Chi u Đ i u 57 Công c Liên Hi p Qu c v Lu t Bi n, các qu c gia duyên h i có đ c quy n đánh cá t i Vùng Đ c Quy n Kinh T 200 h i lý (Exclusive Economic Zone). Chi u Đ i u 76 Công c Liên Hi p Qu c v Lu t Bi n, các qu c gia duyên h i có đ c quy n thăm dò và khai thác d u khí t i th m l c đ a (continental shelf) kéo dài t 200 h i lý đ n 350 h i lý, n u v m t đ a hình, th m l c đ a là s t i p n i t nhiên c a n n l c đ a (continental margin) t đ t li n ra ngoài bi n. V m t pháp lý các qu c gia duyên h i đã ký k t hay tham gia Công c Liên Hi p Qu c v Lu t Bi n đ ng nhiên đ c h ng quy ch th m l c đ a pháp lý 200 h i lý. Đó là tr ng h p c a các qu c gia Đông Nam Á nh Phi Lu t Tân, Mã Lai, Nam D ng, Brunei, Tân Gia Ba, Thái Lan và Vi t Nam (Vi t Nam đã đ ng ký th m l c đ a pháp lý 200 h i lý t năm 1982). Chi u Đ i u 77 Công c Liên Hi p Qu c v Lu t Bi n các qu c gia duyên h i có ch quy n tuy t đ i t i th m l c đ a đ thăm dò và khai thác nh ng tài nguyên thiên nhiên. Đây là đ c quy n chuyên h u theo đó không ai có quy n thăm dò và khai thác d u khí n u không có s ng thu n minh th c a qu c gia duyên h i. Nh ng quy n này không tùy thu c vào đ i u ki n ph i có s chi m c hay công b minh th . Đ i u 81 Công c Liên Hi p Qu c v Lu t Bi n m t l n n a xác nh n ch quy n tuy t đ i và đ c quy n chuyên h u c a qu c gia duyên h i trong vi c t mình đ ng ra thăm dò và khai thác d u khí, hay ký hi p c c ng tác v i các qu c gia đ tam v nh ng d ch v này.

Chi u nguyên t c “các hi p c qu c t ph i đ c tôn tr ng”, Đ i u 26 Công c Vienna v Lu t Hi p c (1969) quy đ nh nh sau: “Các hi p c có hi u l c ch p hành bu c các qu c gia k t c ph i ngay tình thi hành hi p c”. y Ban Liên Hi p Qu c v Lu t Qu c T coi đó là “m t nguyên t c căn b n v lu t hi p c, có l là nguyên t c quan tr ng nh t trong công pháp qu c t”.

Chi u nguyên t c v giá tr th ng tôn c a Lu t Qu c T đ i v i Lu t Qu c N i, các qu c gia k t c ph i thi hành nh ng quy n h n và nghĩa v ghi trong các hi p c hay công c qu c t . H không th vi n đ n lu t qu c n i đ kh c t thi hành nghĩa v c a h ghi trong các hi p c và công c qu c t mà h đã ký k t hay tham gia.

Đó chính là tr ng h p c a Trung Qu c. Sau khi ký Công c Liên Hi p Qu c v Lu t Bi n năm 1982, 10 năm sau, năm 1992, B c Kinh ban hành Lu t Qu c Gia v Bi n (Domestic Law of the Sea) xâm ph m ch quy n lãnh th t i các Th m L c Đ a Vi t Nam và Phi Lu t Tân,

Tác Giả: LS. Nguyễn Hữu Thọ
Thứ Năm, 04 Tháng 6 Năm 2009 12:45

cũng như tại các quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa. Nhưng vì phạm luật biển quốc tế trình Tòa Án Quốc Tế (The Hague) hay các Tòa Án Luật Biển thì tập do Công Quốc Liên Hiệp Quốc và Luật Biển.

Muốn giải quyết những mâu thuẫn và tranh chấp về thềm lục địa, vùng hải phận hay vùng hải đảo, các quốc gia đồng ý ngừng phi, trộm cướp, tuân hành những pháp luật ôn hòa như đình, hòa giải, thương nghị hay ngừng tài.

Ngoài ra Tòa Án Quốc Tế cũng có thẩm quyền giải thích và áp dụng những điều khoản của Công Quốc Liên Hiệp Quốc và Luật Biển có hiệu lực chấp hành từ năm 1994.

Số giải quyết tranh chấp bằng những pháp luật ôn hòa như hòa giải, thương nghị, ngừng tài hay ngừng giúp cho Đông Nam Á khỏi biến thành vùng tranh chấp thềm lục địa xuyên như Trung Đông. Vì vì số đông luật pháp (pháp luật) thay thế vì số đông võ lực (phi pháp), Đông Nam Á số có cơ may đồng c hững nguyên hòa bình, ổn định, hợp tác và phát triển.

Nhân dịp này chúng tôi cũng thỉnh cầu các quốc gia hải viên trong Hiệp Hội các Quốc Gia Đông Nam Á ra quyết định danh xưng Biển Nam Hải thành Biển Đông Nam Á. Danh từ Nam Hải chấp dụng cho Trung Quốc. Đợi với Việt Nam nó có tên là Biển Đông. Đợi với Tân Gia Ba, Nam Dương, Mã Lai và Brunei nó là Bắc Hải. Đợi với Phi Luật Tân nó là Biển Tây. Hiện nay danh xưng Nam Hải có thể bằng những và giải thích sai lệch là Biển của Trung Hoa về phía Nam.

Hãy trừ Caesar những gì của Caesar.
Và hãy trừ Biển Đông Nam Á cho các Quốc Gia Đông Nam Á.

Chúng tôi xin cảm ơn sự chú tâm của Tổng Thư trưởng về vấn đề này.
Kính thư,
Thầy mốt Hải Luật Gia Việt Nam tại California
Chữ Tôi, ch,
Luật Sĩ Nguyễn Hữu Thọ

Tác Giả: LS. Nguyễn Hữu Thông
Thứ Năm, 04 Tháng 6 Năm 2009 12:45

(Attorney at Law Nguyen Huu Thong)

Editorial Note: Attorney at Law Nguyen Huu Thong, President of the Vietnamese Lawyers Association, Inc. in San Jose, recently sent to leaders of South East Asian governments a letter to urge them to submit the matter South East Asian Sea conflict to an international tribunal. Following is his letter to President Fidel Ramos of the Philippines.

CALIFORNIA VIETNAMESE LAWYERS ASSOCIATION, Inc.
San Jose, July 14, 1995

President FIDEL RAMOS
C/o Philippine Consulate General
447 Sutter Street, Sixth Floor San Francisco, CA 94108
RE: Law and Order in Southeast Asian Sea.

Dear Mr. President,

On behalf of the California Vietnamese Lawyers Association, I would like to submit for your consideration the Spratly conflict.

Seven years ago there was a naval battle between China and Vietnam in the Spratly Islands. China's declaration of sovereignty over the Paracels and the Spratlys and their occupation by Chinese navy have sparked conflict with Vietnam and the Philippines.

Recently, the incidents at Mischief Reef, Half Moon Shoal, Sabina Shoal and Jackson Bank on the Philippine continental shelf have threatened the security of the area and the freedom of navigation in the South China Sea.

At Vanguard Bank called Tu Chinh or Wanan Bei, China and Vietnam are claiming a potentially oil rich tract that China awarded to Crestone Corporation three years ago. That tract lies on Vietnam's continental shelf about 190 nautical miles southeast of Ho Chi Minh City.

The Spratly Islands, east of the disputed Crestone contract area, are contested by a number of countries including China, Vietnam, the Philippines, Malaysia, Brunei and Taiwan.

The "U Shaped" area of Nan Hai (South Sea) known as the "Dragon Tongue" claimed by China as "Hainan Special Administration District" encompasses 80% of the South China Sea, eastward to the Philippines, westward to Vietnam, and southward to Malaysia, Brunei and Indonesia, the farthest spot having a distance of 1,100 nautical miles (2000 km) from mainland China. By doing so, China has considered the South China Sea as its "internal waters", the same way as the Roman Empire called the Mediterranean Sea "Mare Nostrum" (our sea).

By international law, pursuant to Article 57 of the United Nations Convention on the Law of the Sea (1982) (LOS Convention), all coastal States have been granted exclusive fishing rights in the Exclusive Economic Zone extending 200 nautical miles from shore.

Article 76 of the LOS Convention gives coastal States exclusive rights to drill for oil and gas in the continental shelf up to 350 nautical miles from their coasts. The continental shelf comprises the sea bed and subsoil of the submarine areas that extend throughout the natural prolongation of its land territory to the outer edge of the continental margin or to a distance of 200 nautical miles from the baselines. For those coastal States who have not declared a continental shelf of up to 200 nautical miles from the baselines, they are entitled to it ab initio, ipso facto and ipso jure under customary international law, and the 1982 Law of the Sea Convention to which they are signatories (See the Libya/ Malta Continental Shelf Case, ICJ Report 1985, 13). These are the cases of the Philippines, Indonesia, Singapore, Malaysia, Brunei and China (Vietnam has declared its continental shelf of 200 nautical miles from the baselines in 1982). That 200-nautical miles continental shelf is called the Legal Continental Shelf.

Article 77 of the LOS Convention gives sovereign and exclusive rights to the coastal States over the continental shelf:

1. The coastal State exercises sovereign rights over the continental shelf for the purpose of exploring it and exploiting its natural resources.
2. These rights are exclusive in the sense that if the coastal State does not explore the continental shelf or exploit its natural resources, no one may undertake these activities without the express consent of the coastal State.
3. The rights of the coastal State over the continental shelf do not depend on occupation, or on any express proclamation.

Concerning the drilling on the continental shelf, Article 81 of the LOS Convention provides that "the coastal State shall have the exclusive right to authorize and regulate drilling on the continental shelf for all purposes".

The Rule Pacta Sunt Servanda applies for the observance of treaties. Article 26 of the Vienna Convention on the Law of Treaties (1969) declares that "every treaty in force is binding upon the parties to it and must be performed by them in goodfaith". The United Nations International Law Commission in its commentaries to this rule characterized it as a "fundamental principle of the law of treaties, perhaps the most important principle of international law". (See 1966 Report on the I.L.C. reproduced in 61 Am. Int'l L. 248 at 334)(1967).

According to the rule of supremacy of international law, the rights and obligations which a state has by international law are, on the international plane, superior to any rights or duties it may have under its domestic law. Article 27 of the Vienna Convention provides that "a party may not invoke the provisions of its internal law as justification for its failure to perform a treaty". That failure to perform would constitute a breach of international law requesting remedies with

provisional measures in case the urgency of the situation required it.

Therefore, China should not invoke its domestic Law of the Sea promulgated in 1992 to encroach upon the Vietnamese and Philippine Continental Shelves and the whole Spratly and Paracel archipelagoes. These violations of the Law of the Sea should be submitted to the International Court of Justice or the International Tribunal for the Law of the Sea for the resolution of disputes in case the parties do not reach an agreement by negotiation and conciliation. The International Court of Justice has jurisdiction over the matters relating to the interpretation or application of the LOS Convention. Until December 1982, the Convention was signed by 119 states. It has come into force on November 16, 1994 after its ratification by 60 states.

On July 29, 1994, the United States signed the Agreement Relating to the Implementation of Part XI of the LOS Convention. Last October, President Bill Clinton transmitted a letter to the U.S. Senate asking its consent to accession to the LOS Convention.

The settlement of these disputes by peaceful means such as negotiation, conciliation and judicial proceeds would keep Southeast Asia from becoming another Middle East. With the rule of law taking the place of the use of force, Southeast Asia may soon experience a period of peace, stability, cooperation and prosperity.

I would like to seize this opportunity to propose that you change the name "South China Sea" to "Southeast Asian Sea". The appellation of South Sea (Nan Hai) is good only for China; the East Sea (Bien Dong) applies only to Vietnam. As for Singapore, Indonesia, Malaysia and Brunei, it should be called North Sea; and for the Philippines, the correct name should be West Sea. Furthermore, the name South China Sea could be interpreted erroneously as the Sea of China in the South.

Let us give to Caesar what belongs to Caesar, and give Southeast Asian Sea to the Southeast Asian countries.

Thank you for your attention to this matter.

Yours sincerely,

For the California Vietnamese Lawyers Association, Inc.

The President,

NGUYEN HUU THONG

Attorney at Law